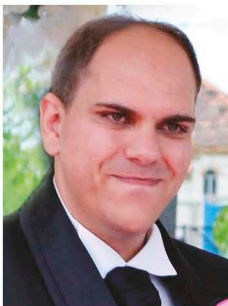

Iertând ce a iertat Isus

DANI TOMA
Biserica Pentecostală
Poarta Cerului, Timișoara

Nu știi dacă ne-am gândit vreodată la oamenii din jurul lui Isus. Nu știi cât de confortabil ne-am simțit dacă am avea o biserică formată dintr-un om care nu demult se lepădase de Hristos, dintr-o femeie din care nu demult au fost scoase afară șapte duhuri necurate, dintr-un om care până nu de mult făcuse parte dintr-o grupare militară precum cea a zeloților, fiind gata oricând de măcel și de jaf, dintr-un om care era urât de toți datorită mitei pe care o cerea la colectarea taxelor și datorită păcătoșilor cu care avea relații, dintr-o femeie care era considerată atât de păcătoasă încât oamenii nu ar fi lăsat-o să se atingă de haina lor și nici să stea la picioarele lor, iar lista păcătoșilor din care făceau parte prietenii ce se aflau în jurul lui Isus poate să continue.

Sincer, situația aceasta mă face să mă simt ca și Isus Hristos în momentul în care l-a trimis în misiune pe Simon Zelotul - iar zeloții aceștia chiar nu erau oameni cu un trecut demn de urmat -, ca și atunci când marele expert al legii, Simon fariseul, Îl judeca pe Isus datorită femeii păcătoase ce Îi spăla picioarele sau ca atunci când stătea la masa lui Matei alături de păcătoșii cu care era el în relații.

Ceea ce îmi dă sentimentul acesta e tocmai faptul că slujesc alături de păcătoși iertați, dar care sunt însă judecați din cauza trecutului lor. Sunt multe momentele în care Isus nu a fost deloc atent la ceea ce noi urmărim cu toată atenția și anume la ceea ce oamenii spun despre El și cu privire la imaginea pe care și-o pot face alții despre El. Noi ne

concentrăm prea mult pe imagine și suntem reticenți față de primirea în slujire a celor care au fost bețivi, drogați sau poate pușcăriași. Probabil, spunem că nu sunt destul de maturi din punct de vedere spiritual.

Adevărul este nu că ei nu au crescut, ci că noi nu i-am putut primi alături de noi. Am devenit asemenea fratelui mai mare din pilda fiului risipitor. Deși Tatăl a fost gata să-i primească și să le ofere toate drepturile tuturor păcătoșilor chemați să fie fii ai Săi și frați ai noștri, noi ne-am încruntat ca și Iona sau am început să murmurăm ca și fariseii când Îl vedeau pe Isus stând de vorbă cu vameșii și păcătoșii.

Am ajuns să credem tot mai mult că Biserica trebuie să se pregătească pentru a-și primi rătăciții și oile pierdute. Biblia spune că e sărbătoare în cer atunci când un păcătos se întoarce la Domnul, dar noi parcă nu ne prea bucurăm de întoarcerea lor așa cum ar trebui.

Iubesc păcătoșii care au gustat harul iertării, deoarece ei nu sunt plictisiți de pocăință, ci au o râvnă teribilă de a face lucruri mărețe pentru slava lui Dumnezeu. Îi iubesc pentru dorința lor de a învăța și pentru setea lor de a-I sluji lui Hristos. Dar cel mai mult îi iubesc pentru că Hristos îi iubește, i-a iertat și i-a primit alături de El și știu că la asta sunt chemat atât eu, cât și Biserica.

De aceea, haideți să încetăm a mai cataloga oamenii după trecutul lor și să începem să privim la ei în modul în care îi privește și Hristos sau, altfel spus, haideți să trăim fiind oricând gata de-a ierta ce a iertat Hristos!

„...iertăți-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”
(Efeseni 4.32b)

